

TÝPKO

10.11.2009

272

Úvodníček

Tak a je po podzimních prázdninách. Ty další na sebe nenechají čekat, Ježíšek se pomalu blíží. Zbývají dva výlety do oddílových Vánoc a pak dva a kus týdnů do těch opravdových. Co se týká Jarňáků, tak máme zmluvenou chatu ve Studenově v Krkonoších. Hledat můžete na mapě mezi Harrachovem a Rokytnicí nad Jizerou. A koho zajímá, kde bude letní tábor, tak vězte, že nová louka zatím vypadá nadějně. To je vše, co k tomu můžu říct.

Bužu

Benešov - letiště

Jako na většině výletů jsme se sešli na Hlavním nádraží. Né, že by nás bylo málo, 7 dětí a 4 vedoucí, celkem 11, to je dobrý počet, ale víc nás být mohlo. No nic. Než jsme našli svá místa a usadili se, letadlo už pomalu najíždělo na vzletovou dráhu. V půli cesty jsme byli rozděleni do dvou družstev: Bužu, já, Tomáš (LO) a Míša – Letišťáci a Péča, Eda, Lukáš (LO), Kačka a Dolník – BNL (Bezdomovci na letišti). Název mohl být lepší, ale honem zpět k výletu.

Po rozdělení obdrželo každé družstvo 4 kartičky s názvy: letuška, navigátor, signalizátor a správce letiště. Podle mě byla nejhorší letuška, protože musela celý (vý)let všem vykat. Také se luštila křížovka, kde vyšla největší vzducholoď na

světě, která při přistání shořela – Hindenburg.

Pak přišla cílová stanice – Tomice. Po výstupu navigátoři (což jsem byla já a Lukáš) obdrželi plán letu a museli celý náš let zaznamenat. Lukáš po špatném určení místa sbalil plán do batohu a na celé zaznamenávání se vykašlal.

Bylo celkem 8 her. Hned první hra se odehrála před Tožicemi. A to Airbus – všichni jako malá letadélka museli proběhnout kolem něho, až na Lukáše. Hned za vesnicí znova, tentokrát neproběhl Dolník. Za Radošovicemi udělala letuška Kačka velikou chybu. Řekla totiž Míše „Míšo, neštví mě“ místo toho, aby řekla „Míšo, neštvěte mě“ – ha, trestný bod. A pak už se to nějak vymklo letuškám z rukou, to vykání. Hra s Airbusem pokračovala o několik metrů dál a neproběhli Eda, Kačka a už zase Dolník.

Za Petrovicemi dostali správci letišť poprvé a naposled za úkol seřazení letadel

od nejsvětější po nejtmaší barvu očí. Byla to veliká legrace. Zde také museli signalizátoři přesvědčit svá letadélka, aby měla určitý úsek roztažená a na pomoc připravená svá „křídla“. Takto jsme prošli, „proletěli“ Nesvačily až k letišti – hrůza. Zde následují dvě hry. První byl „nálet“, tzn. honem se schovat tak, aby nás neviděli. Ta poslední hra, která spočívá v tom sestavit plánek letiště tak, aby dával smysl.

A konečně to slíbené letiště. A pro některé velké překvapení, jelikož zde pracoval Lídín táta. On nás provedl po letišti. Prohlídce předcházela krátká křížovka s částmi letounu, tajenka zněla: větrový pytel. K čemu slouží a proč na letišti je, to nepovím, protože si můžete potrápít své hlavičky. No, já se vracím zpět k letišti na prohlídku. Co jsme viděli? Vše, co k letišti patří: věž, oba hangáry... Vedoucí se mohli proletět v malém letadélku až nad Konopištský dvůr. Mezitím, když se Bužu a Péča kochali pohledem na Konopištský dvůr, my ostatní jsme stihli malé občerstveníčko v hospůdce, a to čaj. Po přistání Péči zanecháváme Morče na letišti, velmi rychle ho opouštíme a honem chytit spoj do Prahy. Potom se totiž Morče objevuje na „letišti“, na nádraží v autě s panem Marečkem. Jenže byla výluka, a tak místo „letadel“ jezdili autobusy přes Bystřici (kde jsme nastoupili) do

Benešova. V Bystřici navigátoři odevzdali své plány se zaznamenaným letem a zde také Lukáš poprvé a naposled vytáhl svůj nedotčený plán se špatným začátečním určením místa. Autobus již pomalu najížděl, tak honem ať neujede. Do Benešova před nádražní budovu jsme seděli pěkně v teple. „Letadlo“ ve směru do Prahy jsme chytili včas.

Víc vám neprozradím, protože výlet končí a já se s vámi loučím, a můžu doufat, že se nás přistě sejde víc. AHÓÓ!

Kristýna

Točení jehňátek

...aneb podzimky v Budětících.

V úterý 27. října jsme se sešli na Knížecí v hojném počtu devíti lidí. Když Hobo ukázal řidiči autobusu místenky, tak nám řidič řekl, že máme místenky na 19.října. Naštěstí nás pan řidič poslal dozadu a ten, kdo měl místenku vzadu, měl smůlu.

V půl sedmé jsme vyjeli směr Strakonice v hrozně přetopeném autobusu. Ve tři čtvrtě na devět jsme přijeli do vesnice Rabí a vydali se na 3km cestu do Ajdamovy chalupy v Budětících. V chalupě si holky zabraly tu největší postel, vedoucí

si zabrali obývací a na mě zbyl pokoj se třemi postelemi.

Ráno, asi tak v deset, jsme vstali, nasnídali se a vyrazili po modré značce do Sušice. Cestou jsme si vyšli i na vrch, kde je kaple zvaná Andělíček. V

Sušici jsme si došli do cukrárny a potom také na hřiště. Asi ve čtyři odpoledne jsme vyrazili opět po modré zpátky do Budětic. Ajdám s Janou nám uvařili těstoviny s rajským protlakem, Tesco vepřovkou a se sýrem. Mňam!

Ve čtvrtek jsme museli vstávat už v půl sedmé a vyrazili jsme na autobus do Rabí, kterým jsme jeli do Sušice. Tam na nás čekal Hobův dědeček, který nás po celý den doprovázel. Autobusem jsme dojeli do osady Rokyta. Po navštívení informačního střediska jsme se vydali podél Vchynicko-Tetovského plavebního kanálu do osady Antýgl. Z Antýglu jsme šli podél řeky Vydry do Čeňkovy pily, kde jsme si zašli do hospody.

Poté jsme šli přes soutok Vydry a Křemelné do Rejštejna. Odtud jsme jeli autobusem zpět do Sušice, kde jsme měli stejný program jako ve středu (cukrárna, hřiště). K večeři jsme měli buřtůláš.

V pátek po snídani jsme šli přes Budětický „hrad“ a přes Rabí do Žichovic a vrátili jsme se přes Čepici do Budětic, kde se už peklo jehně. V devět přijela posádka gazíku a v půl desáté i vlaková posádka.

V sobotu dopoledne jsme se byli

podívat na výlov rybníka. Potom jsme si zahráli frisbee a vrátili se zpět do chalupy na oběd. Po o jsme hráli různé hry, například na kočku a na myš, molekuly, na mrože a medvěda. Večer jsme si všichni zahráli Česko junior.

V neděli jsme si sbalili a vydali se do Sušice (po modré), kde jsme šli opět do cukrárny. Potom jsme nasedli do busu, tentokrát s platnými místenkami. Po dvouhodinové cestě jsme se vrátili do Prahy.

Eda

Dopravácké okénko

Ahoj všichni, kteří se chcete dozvědět něco zajímavých informací ze světa dopravy. Dnes se asi příliš nezasmějete, protože vás trochu poinformuji o linkovém vedení v okolí kráteru CasaBlanka. Po těchto informacích byla na podzimkách celkem shánka, a přidám ještě nějaké osvětlení.

Od 3. 11. došlo k obnově provozu tramvají přes Letnou a Badeniho ulicí (to je ta od Hráči k Chotkáčům). To proto, že část kráteru byla dobudována a zakryta a bylo tedy možno v dotčeném úseku Špejchar-Hradčanská znovu začít budovat civilizaci. Kráter v prostoru Hradčanské zatím zůstává a na křižovatce Badeniho a Milady Horákové jsou pro tramvaj položeny jen oblouky, takže až se bude napojovat nová a ještě krémovější Hradčanská, nějaká výluka ještě bude.

Nadále je tedy v provozu náhradní autobusová linka X1 v trase Vozovna Střešovice-Špejchar a všechno co má jezdit přes Hradčanskou jezdí okolo Hradu. Linka (dále jen #) 1 jede z Petřin přes Letnou a Hráču objíždí kolem Hradu. S #2

se nic neděje. #8 je vrácena na Podbabu a vyměníla se s #20 do Divoké Šárky, jako za „starejch“ časů, kam jezdí také s protaženou #26. #15 je od Palmovky vedena přes Špejchar a kolem Hradu na Vypich. Směrem na Vypich jede normálně přes Pohofelec jako #22, zpátky do centra to však vezme pod „Keplerem“ ulicí Hládkov, kde má stejnojmennou dočasnou zastávku. Hládkov jako takový je obsluhován jen noční #57. Současně zanikla #36! #25 je od Kobylis ukončena na Špejcharu. Pro Pěčinu cestu na volejbal přidám tip: #25 či #15 jeď na Letenské náměstí či Spartu a odtud na Nádraží Veleslavín zprovozněnou #26.

Suchý žvásty, co? Já si taky říkám. Tak ještě něco zajímavého. Již se betonuje první půlka mostu přes Dejvické nádraží (pod Prašným mostem ve Svatovítské ulici) a za ohradou je smontována a položena provizorní křižovatka Prašný most. S napojováním této konstrukce a zprovozňováním mostu pak bude spojeno

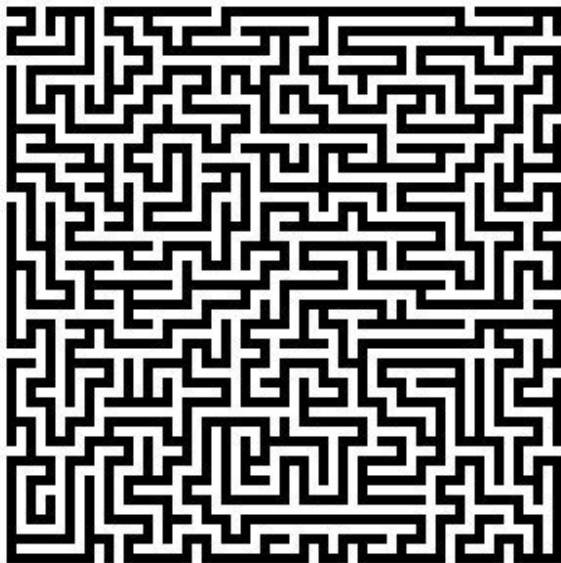
tramvajové odříznutí Dejvic od zbytku světa. To ale až v roce 2010. Co se bude dít s Hradčanskou a jakou bude mít podobu, nemám tušení. Zatím stále kvoká, stále kvoká... Totiž je tam díra. Tak díráám zdar!

Ikarus

Luštěňky

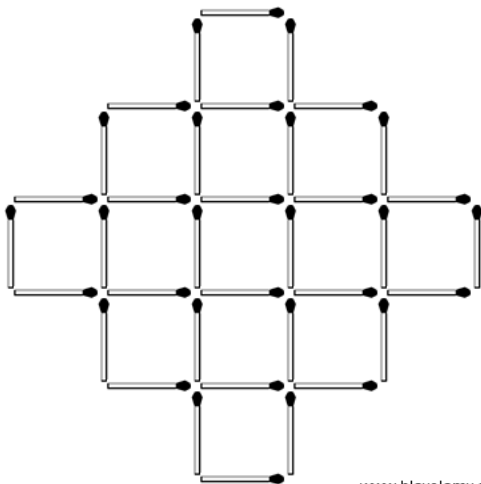
Tak tu máme říjnové luštěňky a povím vám, že tentokrát máte co dělat. Soutěžní je zápalkový hlavolam: nejdřív spočítejte počet čtverců v útvaru na obrázku a potom vymyslete, jak odebrat čtyři sirky tak, aby byl počet čtverců poloviční. Konkurence je malá, a tak soutěžte a vymýšlejte, vyplatí se to.

Ted' přichází takzvaná Einsteinova hádanka, se kterou se určitě zkuste poprat, pokud si najdete nějaký ten čas. Není totiž zas tak jednoduchá, lidé ji prý průměrně vyluští asi za padesát minut, takže pokud se do ní pustíte, chce to pojitit výdrž, vybrousit logiku a zapnout stopky (to abyste se mohli pochlubit svojí rychlostí). Takže, tu máte potřebné informace: Na ulici je pět domů, každý jiné barvy. V každém domě žije osoba jiné národnosti. Každý obyvatel domu pije jiný typ nápoje, kouří jinou značku cigaret a chová jiné zvíře. Nikdo nepije to, co ostatní, nekouří to, co ostatní, a nechová to, co ostatní. A dále: Angličan žije v červeném domě. Švéd chová psy. Dán pije čaj. Zelený dům je hned nalevo od bílého. Obyvatel zeleného domu pije kávu. Ten, kdo kouří cigarety Pall Mall, chová ptáky. Obyvatel žlutého domu kouří cigarety Dunhill. Ten, kdo žije v prostředním domě, pije mléko. Nor žije v prvním domě. Ten,

kdo kouří cigarety Blends, žije vedle chovatele koček. Chovatel koní žije vedle toho, kdo kouří cigarety Dunhill. Ten, kdo kouří cigarety Blue Master, pije pivo. Němec kouří cigarety Prince. Nor žije vedle modrého domu. Soused toho, kdo kouří cigarety Blends, pije vodu. A otázka zní: „Kdo chová ryby?“, což musíte vyvodit pouze z výše uvedených informací. Jde to, tak zábavné bádání.

A potom tu pro vás mám homino. Je pravděpodobné, že je neznáte, a proto si třeba říkáte, jestli to není překlep. Není, to h tam opravdu být má. Homina jsou hlavolamy, které využívají hracích kostek domina. Kostky jsou rozmístěny tak, že tvoří obdélník, ale hranice mezi nimi jsou smazány. A vy máte za úkol znovu najít a vyznačit hranice mezi jednotlivými kostkami domina. Základní pravidlo zní, že každá použitá kostka se v hominu vyskytuje pouze jednou. A důležité je také to, že hrací plocha se skládá ze dvou částí – z kamenů domina a z pomocné odškrtávací plochy, na které označujeme již nalezené kostky domina (viz pod nadpis). Tak ať se daří, protože homino je druhou soutěžní luštěnkou!

www.hlavolamy.sk

0 0			
0 1	1 1		
0 2	1 2	2 2	
0 3	1 3	2 3	3 3

2	2	3	3
1	0	0	1
3	1	2	2
0	1	3	0
1	0	2	3

A blížíme se k cíli, už tu pro vás mám jen bludiště. S ním končí štedrá říjnová nadílka luštění, kterou si doufám užijete aspoň tak jako já. Takže: myšlení, dumání, luštění a Einsteinovi zdar!

Lída

Všudubud Vševěd

...říjnový opozdilec

Máme další rok školní, bodovací, a tedy hlavně výletový a s ním i rubriku plnou zajímavostí z míst výletů, abyste si mohli říct: všude jsem byl/a, všechno jsem viděl/a a teď ještě budu všechno vědět! Tak to by stačilo, konec reklamy.

V září jsme byli na dvou výletech v okolí Jílového u Prahy – na jednodenním výletě do štol. Pán nám moc pěkně vyložil všechno, co s tím souvisí. Když jsem hledala, kam že jsme se to jeli podívat, našla jsem štolu Josef, koukám koukám, ale tahle štolu je přeci úplně nová? Jak to? Dvě štolu Josef, nedaleko sebe, to je divné... Nicméně je to pravda. Existuje totiž ještě štolu vykutaná v 80. letech, nyní obnovená jako vzdělávací středisko ČVUT. Asi patří pod katedru trpaslíků a

permoníků. Nicméně štola, kterou jsme navštívili i my, byla opravdu vykutaná nejspíše ve 14. století. Moře informací jsme se dozvěděli od pana průvodce. (Přiložený obrázek je zaplavené bednění, které rozvíralo skálu.) Já jen dodám, proč že se obě štoly jmenují stejně? Sv. Josef, adoptivní tatínek, řekněme vychovatel Ježíška, byl ve středověku patron umírajících. Jak nám říkal i pan průvodce, v dolech a štolách docházelo často k neštěstím, horníci se nedoživali mnoho let, a proto nevalilo, že chodby byly tak úzké, protože mladí horníci byli ještě pružní. Z toho je jasné, že se potřebovali modlit k někomu, kdo jim alespoň pomůže „dobře“ zemřít – tedy s odpuštěním hříchů. Při důlním neštěstí samozřejmě často nebylo dost času či prostoru, aby zavolali kněze k poslední zpovědi, často se totiž k umírajícímu nedostal už nikdo, třeba kvůli zřícení chodby. Tak se alespoň horníci modlili a pojmenovávali si štoly podle světců, kteří měli hlídání horníků v popisu práce – hlavně ke sv. Barboře a sv. Josefovi.

Jen krátce ocituji zajímavosti o té druhé, čvutácké štolě Josef, která se nachází asi 20 km od té, kde jsme byli my. Těžební revír Psí hory, kde se štola nachází, byl činný ještě donedávna – zhruba do roku 1991. Citujme z oficiálních internetových stránek:

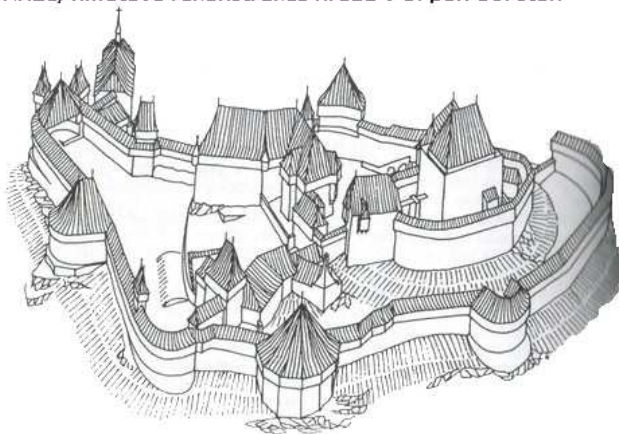
Zdejší rudní revír patří z pohledu zásob zlata k nejbohatším v Evropě. Podle odhadů ukrývají místní ložiska až 130 t tohoto drahého kovu. Zlatonosné zrudnění je soustředováno do křemenných žil a žilníků. Místní zlato dosahuje sice vysoké ryzosti, ale je většinou velmi jemnozrnné. Také jeho průměrný obsah v hornině není vysoký (2 g/t). Díky tomu ložisko Mokrsko zůstalo ve středověku stranou zájmu horníků a jeho potenciál byl plně rozpoznán až v 80. letech 20. stol. Takže kdo chce zlato, musí jít hledat tam. Prý se těch 130 t zlata těžít nebude, protože to zakázali ekologové. Dnešní těžba a získávání zlata z rudy se totiž dávno neprovádí mlátkem a majzlíkem, ale pěkně chemicky kyanidem, a to se rybičkám a žabičkám moc nelíbí.

Tolik ke zlatonosnému okolí Prahy. Další výlet byl v kraji pod (T)troskami.

Jenže nejsou trosky jako Trosky. Nepodařilo se mi získat oficiální vysvětlení názvu. Pro ty, kdož tam nebyli: Trosky jsou trosky. Je to zkrátka zřícenina, jak má být. Něco jako Bezděz. Příznačná silueta, viditelná ze široka daleka. Nejspíše právě proto se dostalo, tipuji že v romantickém 19. století, hradu-zřícenině právě toto pojmenování. Starší historie hradu je vlastně typická pro mnohý severočeský hrad. Postaven na konci 14. století, za

RABÍ, hmotová rekonstrukce hradu v 1. pol. 16. stol.

Zdroj: Durdík, T. Ilustrovaná encyklopedie českých hradů. Praha : Libri, 2002, s. 466.

husitských válek byl dobýván, ale nedobyt. Od té doby měnil majitele, jako vy měníte na táboře ponožky... Tak jednou, maximálně dvakrát za deset let. Od poloviny 15. století hrad už jen pustne. Paradoxně právě tahle taktika se mu vyplatila, protože v 19. století jako když ho najdou... Romantičtí básníci a poutníci, kteří se už nevešli na Bezděz, se obdivovali Troskám. Nejvíce je lákala nedostupnost a hrdá se silueta, jak je vidět na současné romantické fotografii.

Áža Tyčková

Všudybud Vševěd

Kdo jezdí na výlety, ví. Kdo neví, může si přečíst článek o výletě. A kdo chce vědět ještě o trochu víc, ten si může přečíst i tenhle článek. Jednodaňák byl tentokrát na Benešovské letišti.

Založeno bylo v roce 1937 jako menší vojenské letišti. Dneska už není vojenské, ale naopak slouží jako základna pro různé letecké kluby a nebo zázemí modelářských závodů. Modelářské letišti je přidruženo k tomu normálnímu, na kterém jste asi byli na výletě. Kdo má model letadélka, který létá, může si ho tam libovolně pouštět. Jenže to nejsou jen papírové vlašťovky, ale pořádná letadýlka s motorem (nejčastěji) a na ovládání. Modely jsou někdy velké i jako člověk s roztaženými rukama a na letišti je nutné dodržovat speciální pravidla. Tady jsou některá více či méně pochopitelná – to abyste měli představu jak to tam chodí...

a) Modelářský provoz je možný pouze ve vymezeném prostoru v severní části areálu veřejného letiště Benešov. Pokud neprobíhá na modelářském letišti veřejná akce, mohou na něm létat pouze řádně registrovaní piloti, obeznamení s podmínkami provozu. Registrace nových uživatelů není v současné době možná. („Je plno, jdi domů!“)

b) Na modelářském letišti mohou být provozovány pouze modely o váze do 20 kg. (To je jako takový střední pes)

přednostně určeno pro létání s modely plošníků – s modely vrtulníků je možné létat jen výjimečně, po dohodě s provozovatelem modelářského letiště.

Docela zajímavé počtení... Teď si můžete doma nebo na schůzce zkusit slepit letadlo a hurá s ním do letového provozu! (Sbohem žlutý dvouplošníku...)

Dalším výletem byly Podzimky a tam jsme se podívali na hrad Rabí. Je to jeden z největších hradů u nás (největší

c) Modely se nesmí během letu pohybovat blíže než 70 metrů od nejbližší vzletové a přistávací dráhy letiště Benešov. (To je asi dost nebezpečné, protože neznalý pilot vzdálenost na dálkovém ovládání moc neodhadne – zkuste si to někdy na drakovi nebo jen tak – kolik je 70m: hodně nebo málo?)

d) Pilot musí během letu stát zády k věži řídicího létání letiště Benešov. (Zády, proč???)

e) Na modelářském letišti je možný provoz RC modelů s elektrickým či spalovacím motorem. Pokud právě letí model s elektrickým pohonem, je možné spustit spalovací motor jen po dohodě s pilotem elektroletu. Spalovací motory musejí být opatřeny účinnými tlumiči výfuku a v žádném případě nesmějí obtěžovat okolí nadměrným hlukem. Zabíhání spalovacích motorů je v areálu letiště zakázáno. (Piloti jsou mimo letadla – proto se mohou domlouvat – ale když ho nemohou naběhnout, tak nevím, jak to dělají...)

f) Modelářské letiště je

ve střední Evropě je (kromě Pražského, který ale není moc hradovitý), pokud vím, Spiš na Slovensku). Byl založen pány z Budčtic na konci 13. století. Uvnitř byl a vlastně dosud je kostel, palác a donjon. Věž donjon (čti donžon) je velká, často válcová nebo taky čtverhranná věž která je zároveň obytná a zároveň obranná – tedy hlavně velká a pevná. Specifické na ní je hlavně to, že pravý donjon je přístupný jen z prvního patra. To kvůli té obranné funkci

– ve výšce prvního patra je mostek (často padací) k budově vedle, tedy pro pohodlný přístup. A když přijde nepřítel, spadne most a je po srandě. A obyvatelé tam mohou vydržet podle svých zásob, protože věž je i obytná. Chytré, že? A vůbec celé opevnění hradu Rabí je poměrně dobře zachováno nebo aspoň čitelné. Hrad z konce 13. století opevnění potřeboval. Byl dobyt dvakrát, z toho jednou za to Jan Žižka zaplatil draze. Svým jediným okem. O to první přišel asi v deseti letech při bitce. Tím ztraceným Žižkovým okem je Rabí asi nejznámější. Tak až tam příště půjdete, koukněte se, jestli byste ho tam nenašli. Hrad pustl a s konečnou platností byl zničen za třicetileté války (1618-1648). To však nebyl jeho úplný konec: příčinliví lidé z okolí si hrad pomalu rozebírali na stavbu svých domů... Takže hrad vlastně žije dál v okolních domech. To je nakonec docela dobrý konec velkého silného hradu. Na obrázku je rekonstrukce, jak asi vypadal hrad v 16. století, tedy ke konci kariéry.

Tak zase za měsíc se těšte na další zajímavosti... Pampalá!

Anežka

CoToFoto?

Další hádankový obrázek je pro vás připraven, hádejte, hádejte, co to na fotografii je... Prozradím, že to můžete potkat na ulici nebo kolem. Nebudu moc radit, protože je to tentokrát docela jednoduché. Jen prosím trošku svou odpověď rozvedte. Jelikož je to jednodušší, chtěla bych vědět i k čemu se to používá (obecně). Svoje odpovědi dávejte prosím do bedničky na nástěnce

na klubovně, já si je tam vyzvednu. Jen doplním, že soutěžit mohou všichni, a to ve dvou kategoriích: děti a vedoucí. A když o tom tak mluvím, musím také zhodnotit minulé odpovědi do krabičky (mailem mi nic nepřišlo, zřejmě díky poruše mailu – za což se tímto omlouvám). Tedy odpovědi byly dvě. Jedna špatná a jedna dobrá. Oběma patří mé gratulace – Hobovi za snahu a Dolníkovi za správnou odpověď. Odpovědi byl polystyren, třeba ten, co je na nástěnce v hlavní klubovně. Kdo nevěří, ať tam běží a podívá se.

Anežka

Bodování !

Takže, po nějaké odmlce tu máme zase mezisoučet vašeho hodnocení v celoročním bodování. Co do pořadí vás samotných tak do počtu vašich bodů se neudálo nic zajímavého. Zajímavého se událo snad jen to, že už na chvíli byla bodovací plachta, ale technické potíže nás donutily jí znovu sundat a v brzké době se snad uskuteční druhý pokus. Děkujeme za shovívavost. Vaši Bodláci.

Helut

DRUŽINY

1	Zubří	18
2	Myšáci	17
3	Mufloni	15
4	Lochnesky	13

JEDNOTLIVCI

	Pan Dokonalý	78
1	Eda (ZU)	70
2	Bára (MY)	56
3	Kristýna (ZU)	53
	Téra (MY)	53
5	Míša (MY)	51
6	Sára (ZU)	49
	Kačka (MY)	49
8	Lukáš (LO)	47
9	Tomáš (LO)	43
10	Dolník (MUF)	33
11	Mates (MUF)	30
12	Mája (ZU)	29
13	Vašek (LO)	28
	Petrana (ZU)	28
15	Martin (MUF)	27
16	Kačík (MY)	26
17	Pavel (LO)	23
18	Sebík (ZU)	19
	Kuba (LO)	19
20	Cézar (LO)	18
	Damík (MY)	18
22	Ondra (LO)	17
	Evžen (LO)	17

Sloupek *Ze společnosti*

Aktivujte si již dnes náš nový tarif "Neposlouchám vás"...

...a neplatíte zbytečně za hovory...

...ze kterých se nic nedozvíte.

